

Undtagelse, bygget paa Staternes gensidige Tillid og Rettens egen Autoritet.

Det er mig da en kær Pligt ogsaa fra denne Talerstol, saaledes som jeg gjorde det i Genf, at udtale min Tak til de Regeringer, som ved disse nye Konventioners Afslutning med Beredvillighed og stor Concilians under Forhandlingerne har givet os en værdifuld Haandsrækning til at komme frem paa den af os tilstræbte Vej: den gensidige Tillid til Sikring af Fred og Forstaaelse mellem de paagældende Folk og vort eget.

Med disse Bemærkninger har jeg den Ære at anbefale de 4 fremlagte Forslag til det høje Tings Velvillie.

Hans Nielsen: Disse Traktater har jo været til Behandling i det udenrigspolitiske Nævn, hvor de har fundet Tilslutning hos alle Partier, og som Følge deraf og ogsaa som Følge af den Tale, den højtærede Udenrigsminister her har holdt, kan jeg fatte mig i stor Korthed. Jeg anbefaler alle 4 Traktater til hurtig og velvillig Behandling, og jeg vil gerne udtale mit Partis Glæde over disse Traktater; der er et nyt Vidnesbyrd om en ny Tids Sejrsgang her i det gamle Europa.

I Traktaterne mellem Danmark og Frankrig og Danmark og Polen er man vel naaet saa langt frem, som man i det hele taget kan naa paa Fredens Vej, men ogsaa den Traktat mellem Danmark og Tyskland, som her foreligger til Godkendelse, betyder, som den højtærede Udenrigsminister gjorde opmærksom paa, et meget stort og glædeligt Fremskridt, og retligt set er denne Traktat mellem Danmark og Tyskland maaske det vigtigste og betydningsfuldeste mellemfolkelige Dokument, som i lange Tider har ligget paa dette Tings Bord. Jeg mener, at denne Voldgifts- og Forligstraktat mellem Danmark og Tyskland i høj Grad vil bidrage til at skabe god Forstaaelse og Venskab mellem Danmark og vort store Naborige mod Syd. Vi ser vel alle med Beundring hen til det tyske Folk som en af Verdens forreste Kulturnationer, og jeg opfatter denne Traktat som et Vidnesbyrd om, at det moderne Tyskland ligesom vi ønsker, at alle Tvistigheder, der kunde opstaa mellem Danmark og Tyskland, i Fremtiden skal udjævnes paa fredelig Vis. Vi har den Lykke, at vi nu her i Danmark sikkert lever i bestandigt lykkeligt Venskab med vor nærmeste Nabo paa den anden Side af Øresund, og vi ønsker sikkert alle sammen at leve i et lige saa varmt og varigt Venskab med vor Nabo paa den anden Side af Grænsen

mod Syd. Denne Traktat giver os Haab om, at disse Ønsker fra vor Side vil gaa i Opfyldelse. Derfor vil jeg med disse faa Ord anbefale det høje Ting at godkende disse 4 Overenskomster, og jeg vil lykønske den højtærede Udenrigsminister til den heldige Afslutning af Forhandlingerne.

Moltesen: Der burde egentlig have været Fest her i Dag i Folketingssalen, naar vi vedtager nogle Traktater som disse, men Interessen synes — saadan er jo vi Mennesker — optaget af andre Ting i Øjeblikket. Det er paa en vis Maade Afslutningen af noget, som den danske Rigsdag har ønsket lige siden 1875, da Geert Winther stod op her i Tinget og talte om, at vi skulde naa noget i den Retning; som vi nu i Dag kan sige, vi naar, nemlig at faa afsluttet en Voldgifts- og Forligstraktat mellem Danmark og Tyskland, der ikke har nogen som helst Klausul om, at Ære og vitale Interesser og den Slags Ting skal undtages, en Voldgifts- og Forligstraktat, hvori der staar i Artikel 1: „De kontraherende Parter forpligter sig til at undergive alle Tvistigheder af hvilken som helst Art, der maatte opstaa mellem Danmark og Tyskland og ikke indenfor en passende Frist kan løses ad diplomatisk Vej, og som ikke med begge Parter Samtykke bliver forelagt for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, enten en Voldgiftsbehandling eller en Forligsbehandling i Overensstemmelse med nærværende Traktat.“ Det er ikke lang Tid siden, man vilde have sagt, at det var en Umulighed. Nu vil Traktaten blive vedtaget baade i den danske og i den tyske Rigsdag som Udtryk for begge Folks Villie. Vi har haft en lignende Traktat afsluttet tidligere, i 1904, med Holland og fik det i 1905 med en Stormagt, Italien, i 1907 med Portugal og siden med Brasilien, men det laa saa langt borte. Nu har vi faaet en Traktat med Tyskland, vor Nabostat, det Land, som Danmark har haft sit Udestaaende med nu i saa lang Tid. Det betyder noget.

Jeg har nævnt Geert Winther. Jeg vil gerne ogsaa her nævne en Mand fra den danske Rigsdag, der bør nævnes i denne Sammenhæng. Det er Frederik Bajer. Jeg vil gerne mindes det Arbejde, han har gjort ikke alene i den danske Rigsdag, men ogsaa internationalt, gennem den interparlamentariske Union, denne interparlamentariske Union, hvoraf Danmarks Rigsdag, begge Tingenes Medlemmer fuldtalligt, er Medlem, og som, naar Voldgiftstraktaternes Historie skal skrives, vil faa et stolt